

متن پرسش

سلام: استاد بنده قبلا در مورد برون فکنی پرسیده بودم که فرمودید اطلاعی ندارید. برون فکنی فعالیتی است که در زمان خواب روحمون از بدنمون جدا می شود و می توانیم در محیط اطراف حرکت کنیم. در سایت ها و کتاب ها روشهای مختلفی از قبیل باز کردن چاکرا و یا قرار گرفتن در حالت خواب و بیداری ذکر شده اما خودم قبلا تجربیات اندکی داشتم (خیلی محدود) وقتی که ذکر می گفتم یا دائم الوضو بودم وقت اذان خود به خود بیدار می شدم یا این که یک بار تا حدی از بدنم بالاتر رفتم. دوست دارم این قضیه را از طریق شرعی و اسلامی دنبال کنم آیا همچین تجربه ای در عرفان اسلامی وجود دارد و آیا دستورات عملی می توانید به بنده معرفی کنید. با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در سلوک عرفانی سالک سعی دارد از خود فانی و به حق باقی شود و از این جهت نظر به این نوع حالات که شما می فرمایید ندارد. نمونه‌ی سلوک عرفانی را در کتاب شریف «منازل السائرین» خواجه عبدالله انصاری می‌توانید دنبال کنید. موفق باشید